

VŘESNICKÝ SILVESTROVSKÝ POCHOD 2019

Letošního roku (2019) se konal již 9. ročník našich pochodů v posledním dnu roku. Nynější trasa byla naplánována ze Vřesníka přes Petrovice, Jiřice, Trubábu k pomníku Alexandra Dubčeka na dálnici u benzinky Shell a pak do Humpolce do restaurace U Jirmásků, kde jsme měli rezervaci na oběd. Vyšli jsme v 10x hodin, před tím jsme se však společně vyfotili. Pochodníků se letos sešlo 30 a ještě v Petrovicích se přidalo dalších sedm. Počasí bylo příjemné, letos bohužel bez sněhu. Cesta byla vybrána tak, abychom šli pro mnohé neznámými cestami. Před polednem jsme byli u pomníku, kde jsme zapálili svíčku, udělali fotku a pak jsme scházeli do Humpolce. Letošní trasa se obešla bez větších kopců a svou délkou asi 11 km byla docela snadná. V restauraci si každý objednal z jídelního lístku, času jsme měli dost, doplnili tekutiny a pak jsme se vrátili z Humpolce linkovým autobusem, ve kterém byla pouze naše skupina. Doma jsme byli v 15 hodin, a tak měl každý čas na přípravu silvestrovské noci. Trasa příštího, jubilejního, desátého pochodu je připravena. Věříme, že se opět v hojném počtu sejdeme.

2020

HASIČSKÝ PLES

Tak jako každý rok se konal i letos hasičský ples. Každý z našich mužů měl opět možnost se obléci do obleku ušitého přímo pro ně. A jejich partnerky je zdobily zase svými šaty nebo kostýmek. K poslechu a převážně k tanci hrála hudební skupina Safír.

MASOPUST

Letošní masopustní veselí připadlo na sobotu 22. února. Počasí nám opět vyšlo, nepršelo, nesněžilo, nebyla taková zima, a dokonce občas vykouklo i sluníčko. Tradičně již dopoledne jezdí pobavit občany z okolních vsí – Lískovic a Vitic a po dobrém obědě a pivičku odstartují masopustní cestu po naší vsi. Letos se k průvodu přidalo i více dětí, tak to bylo obzvláště veselé. Masky byly opět originální: Trpaslík, Indián, Závodní auta, Pipi dlouhá punčocha, Beruška, Sultán na dromedáru, Medvídek, Čarodějnice a jiné krásné masky, kterých bylo opět kolem 30. V každém domě a chaloupce dostaly občerstvení v podobě sladkých a slaných dobrot + panáčka různých lihovin. Zatancovaly s paní domu a odnesly si i nějakou tu korunu navíc. Při odchodu se vždy ozvala trubka Jirky Hlavníčky. Na jejich dlouhé cestě je doprovázela muzika a tzv. šatlava, do které si chodily odpočinout.

MDŽ

V sobotu 7. března od 14 hodin bylo opět po roce připravené občerstvení, hudba a květina pro každou ženu a dívku v rámci Mezinárodního dne žen, který se slaví 8. března. Již každoročně touto cestou nás naši muži oslavují. Dříve to slavili tak trochu i s námi, měli pro nás připravenou zábavu včetně vlastního tance nebo jiné legrace. Již asi třetím rokem to nechávají výhradně na nás, což je škoda, nám by tam rozhodně nevadili a bylo by to příjemné zpestření. Naštěstí to zachránil Tomáš Hrobský se svým synem Davidkem, kteří nás perfektně a s úsměvem obsluhovali. Jelikož se na podzim nekonala Kateřinská zábava, tak Jelcinky zatancovaly pro všechny přítomné svůj nový tanec. K poslechu a zábavě hrála živá hudba. Letos se sešlo více žen, než bylo květin, ale toto malé nedopatření se zahnal větší množstvím chlebíčků a věnečků. Obojí bylo opravdu výborné! MDŽ jsme si letos opět dokonale užily a domů odcházely s úsměvem a v lehce podnapilém stavu ve večerních hodinách.

FOCENÍ HASIČŮ... ... se konalo v neděli 8. března 2020 dodatečně k 95. výročí vzniku Sboru dobrovolných hasičů ve Vřesníku. Skoro všichni muži se tak sešli v místním kulturním zařízení, aby se nechali „zvěčnit“ na fotografii i.

PÁR SLOV NA KONEC... I přes tuto neklidnou dobu vám všem přejeme krásné jaro plné slunce, květin, úsměvů, a hlavně pozitivního myšlení, protože i to zlé jednou skončí. Všechno zlé je vždy pro něco dobré. V médiích i na sociálních sítích můžeme skoro denně číst nebo poslouchat, že jsme si přestali vážit přírody, zdraví, seniorů, lékařů, zdravotníků, pedagogů, prodavačů, sousedů, ... a také svých blízkých i nás samých, a proto přišlo „něco“, co nás na chvíli přibrzdilo a přinutilo nejen k zamyšlení, ale i k činům. Na druhou stranu jsme se dokázali spojit a táhnout za jeden provaz, ukázaly se naše šikovné české ručičky a velká srdce, kdo mohl, tak např. šil roušky a ti ostatní je rozdávali druhým. Převážně seniorům, na které jsme v té naší uspěchané a kariérní době začali zapomínat a nevímat si jich. I v karanténě jsme si pomáhali, např. zpíváním a tancem nebo prostě jen pozitivním myšlením, které je v této chvíli velice důležité! A tak náš malý národ opět ukázal, že když se něco nařídí a zakáže, tak poslechne a dokáže se stmelit a podřídit. Najdou se samozřejmě i tací, co se podřizovat nikdy nebudou, ale i na ty jednou dojde! Tímto vším jsem nám všem chtěla vyjádřit svůj obdiv, dík, úctu a smeknou za to, jak vše zvládáme my, obyčejní občané, ale především naše integrované složky, politici, vojáci a ostatní, bez nich by u nás propukla hysterie a chaos. Budme optimisté a věřme zase v lepší zítřek. Krásné jaro a hlavně HODNĚ ZDRAVÍ NÁM VŠEM!!!

Kvůli Covidu 19 a s ním spojeným hygienickým opatřením se jak u nás, tak i všude jinde pozastavil kulturní život. MDŽ jsme sice ještě stihli, ale Velikonoce, stavění a kácení májky už ne. Jsou to tradiční akce, které někomu chyběly a jiným třeba ne, ale i tak patří do naší malebné vesničky. Přes prázdniny se to trochu vylepšilo, protože naplánované dva letní parkety nám vyšly. Letní parket ve Vřesníku Jak už bylo zmíněno předtím, tak u nás asi již třetím rokem funguje „letní parket“. Vždy v červenci a v srpnu pozveme různé kapely, které si poslechové i tanečně užíváme pod krásnou letní oblohou. Nejsme sice ještě tak známí jako např. Lesná a Hořepník, ale to všechno jistě přijde. Každý rok nám počasí přeje, takže večery jsou vyloženě krásné. Letos jsme tu v červenci měli skupinu URSUS a začátkem srpna skupinu PARKÁN. Od letoška už máme svoje koncertní pódium – angl. stage, jak se tomu s oblibou říká. Naše vesnička je klidná, domácí, pohodová, a proto budeme rádi, když si naše parkety oblíbíte a budete i nadále navštěvovat. Chtěla bych tak poděkovat hlavně Vláďovi Vávrovi, který vše vyřídí, takže díky němu si můžeme rockové písničky poslechnout live neboli naživo. Jak jsme si to užili se skupinou Parkán, se můžete podívat do fotogalerie na jejich internetových nebo facebookových stránkách. Tedy pokud jste tam nebyli osobně, protože já ano a doporučuji příště všem! Omlouváme se za to, že je příspěvků tentokrát méně, ale jak říkám, trochu se nám zbrzdil náš „akční život“, ale to neznamená, že bychom nic nedělali. Chodili jsme do přírody a užívali si krás a vůní probouzejícího se jara a poté léta. I když na lesy zdevastované kůrovcem je žalostný pohled! Ale snad nám nějaké zůstanou. Mějte se všichni hezky a zase příště...

Kvůli nouzovému stavu nebyly u nás žádné tradiční akce jako Okurkyáda, Kateřinská zábava, aj. To ale neznamená, že bychom zaháleli. Dvě neděle v listopadu se hasiči sešli a zasázeli v obecních lesích dohromady asi 2000 stromků. Dne 22. 11., taktéž v neděli, byl u nás po pár letech výlov, ale tentokrát pouze v kruhu místních. Samozřejmě v rámci hygienických pravidel. Počasí bylo opravdu listopadové a ryb jen pár, takže na řízek z kapra si musíme ještě chvíli počkat. Jelikož tedy není nic nového, tak jsem se rozhodla využít tento prostor pro naši vísku jako takovou. Ví například někdo z vás, jak a kdy naše obec vznikla? Bylo to hodně dávno a takoví pamětníci již mezi námi nejsou. Dovolte mi tedy,

abych vám napsala pár řádků o její historii, která je nejen zajímavá, ale i poučná. Počátky Vřesníka Doklady o přítomnosti lidí ve sledovaném regionu dokládají skromné archeologické nálezy. K nejstarším patří štípaná industrie nalezená v Želivě a datovaná do období mezolitu, tj. střední doby kamenné, tedy 8000–4500 let před naším letopočtem. Na některých místech se objevují známky pobytu člověka už od mladší doby kamenné, byť s časovými pauzami. Trvalejší osídlení lze doložit nálezy keramických zlomků opět ze Želiva, které určují sídlištní vrstvu z doby halštatské, tj. starší doby železné, zhruba mezi lety 700–500 před naším letopočtem. V roce 1931 byla opět v Želivě před západním průčelím klášterního kostela objevena zlatá keltská mince. Vznik obce Z dostupných informací uvedených v dochovaných písemných pramenech se lze domnívat, že Vřesník vznikl spontánním vývojem osídlení. Tedy v době před polovinou 12. století, kdy do těchto míst přicházejí benediktini a následně premonstráti. Vesnice byla pravděpodobně součástí původního nadání benediktinského kláštera v Želivě, které dostali mniši do vlastnictví od biskupa Oty jako ekonomické zázemí rodícího se kláštera. Jméno Vřesník je pravděpodobně odvozeno od přídavného jména vřesný, např. kopec nebo les, pomocí zpodstatňující přípony -ík. Šlo o místa, kde rostlo hodně vřesu. Na mapách 2. a 3. vojenského mapování z let 1836–1880 je severovýchodním směrem od obce šrafami i kótou 533 m n. m. zachycen vrch nazývaný ve 2. mapování jako Brecznik B. (zřejmě německy Berg) a Wřesník ve 3. vojenském mapování. Odtud tedy zřejmě vzniklo pojmenování naší vsi, které v pramenech nalezneme v několika podobách. Poprvé v roce 1226 jako Wreznik, jindy Vřeznice (r. 1654), Bržesník (1764–1767), Wřesník (r. 1836), Wřezník (1877–1880). (viz kniha „Vřesník od minulosti k přítomnosti“) V našem regionu patří mezi nejrozšířenější typ půdorysu – menší vesnice s kruhovou nebo polokruhovou návší. Charakteristický je typ s podkovovým řazením usedlostí v terénní úžlabině s dobrým zdrojem vody pro návesní rybník. Minulost i současnost Ve Vřesníku byla kovárna, pazderna, soukenická valcha, bednářství, včelaři, myslivci, Český červený kříž, mládežnické a další organizace, obchod, mateřská škola. Skauti a hasiči tu fungují dodnes. Z mateřské školy je škola v přírodě pro pražské děti. V roce 2009 tu vznikla taneční skupina Jelcinky. Rekreačně se tu hraje fotbal a volejbal. Během roku je zde mnoho akcí jak tradičních a kulturních, tak i sportovních. Na návsi kromě rybníka máme opravenou kapličku se zvonem, ve kterém je vždy o vánočních svátcích vystavený krásný dřevěný Betlém. Před kapličkou je památník na naši rodačku Marii Akvinelu Loskotovou, která zasvětila svůj život nemocným a postiženým. Za svou dlouholetou práci byla v roce 2000 oceněna státním vyznamenáním Medailí Za zásluhy o Českou republiku, kterou jí udělil tehdejší prezident Václav Havel. Naproti je socha sv. Floriána, který je patronem právě hasičů. Do vsi zajíždí školní autobus. Ve vsi i okolo ní jsou křížky. Skalnímu masivu, který se pod Vřesníkem od nepaměti vypíná nad řekou Želivkou, říkají lidé odedávna Paní Skála. Je opředená mnoha pověstmi a jedna je lepší než druhá, i třetí... Kousek od nás je Malá a kousek dál Velká přehradní nádrž řeky Želivky. Příroda je tu čistá a krásná, a to i přesto, že „díky“ kůrovci nám ubývají lesy. Jak vidíte sami, historie i současnost naší krásné vsí je pestrá. Je to jen pár řádků z knížky, ze které jsem čerpala a kterou na naši počest napsala v roce 2009 Mgr. Irena Krčilová ze Speřic. Těchto „pár řádků“ o naší krásné vsi bych zakončila slovy našeho zastupitele obce, pana Pavla Nováka: „Jsou jistě větší a známější vesnice než ta naše, ale Vřesník, ten náš (jeden je ještě u Jičína), je pro nás jen jeden!“ Lada Vlčková Krásné a veselé Vánoce a šťastný nový rok 2021 přejí všichni Vřesničtí.

2021

Jelikož nám ještě koronavirová situace nedovoluje vrátit se ke kulturním a společenským akcím, tak opět zmíním něco málo z historie. Tentokrát to bude tradice „stavění a kácení máje“. Stavění a kácení májky. Nejčastěji je stavění máje či májky spojováno s filipojakubskou nocí z 30. dubna na 1. května, ale není to tak vždy. Někde se staví máj až o letním slunovratu, o svátku sv. Jiří nebo, zejm. na Moravě, až při hodech či posvícení. Zvyk můžeme v různých variantách nalézt na většině území Evropy třeba v Bavorsku, Anglii či Skandinávii. V Čechách je zvyk písemně doložený až r. 1422, kdy na základě postavení máje a vzájemného slibu hocha a dívky byl tento závazek uznán jako manželství církevním soudem a sporný případ skončil svatbou. Přesný původ a význam tradice není doložen a váže se k němu řada lidových pověstí od oslavy jara přes ochranu úrody před nepřízní počasí až po pověsti ze života Filipa a Jakuba. Často je vztyčený máj vysvětlován jako symbol jarní bohyně přírody a obnovy plodivé síly a v tomto smyslu působí i pro zdar a život obce. Uprostřed obce se o filipojakubské noci staví máj – vysoký, štíhlý, krásně rovný strom, nejčastěji smrkový či jedlový, případně borový, někdy i březový, okleštěný od větví, oloupaný a čistý a ponechaný jen s pěkně zelenou korunou, případně je pod korunou z kůry vyřezané ozdobení. Mládenci zvečera či v noci máj přinesou do vsi, pak se máj pěkně nazdobí pentlemi. Nedílnou součástí bývá rovněž opentlený věnec zavěšený pod vrcholem. Zdobení a stavění máje se neobejde bez tance, zpěvu a veselí kolem něj. Máj je nutné hlídat celou noc. Vesnice, která máj neuhlídá a nechá si jej skácet, má ostudu pro celý rok. V některých oblastech se volí král, případně i královna a pojí se s nimi celá řada obřadů a zvyklostí. Malý máj často stavěli mládenci dívkám, buď všem svobodným ve vsi, nebo jen děvčatům na vdávání a jinde zas každý mládenec jen své vyvolené před jejím oknem či před stavením na znamení lásky a úcty. Počínal si tak vždy přes noc a svůj máj si hlídal, aby jej nikdo neodnesl nebo nevyměnil. Máje byly často zdobeny např. pentlemi, sklíčky, lesklými plíšky apod., byly ze stromků březových, ale i smrkových. Mohly být i nástrojem pomsty odmítnutého mládence, protože škaredý, křivý či zakrslý máj byl dívce k poháně, proto dívky v noci vyhlížely, kdo jim máj staví a jaký máj je. Oškřivý máj před rozedněním odstranily, aby neměly ostudu. V některých krajích chodili mládenci obchůzkou a děvčata, hezky nastrojená, vyvedli z domu a zatančili s nimi kolem jejich májů. Děvčata mládcům přidala na útratu v hospodě. Máje se však stavěly i před kostelem, odkud vycházel průvod po vsi. Také před domem starosty či radních na znamení jejich počestnosti a váženosti. Na některých místech se máje upevňovaly na domy ve štítech nebo po hřebeni či do plotů u stavení. Z 18. století jsou dochovány záznamy, že bylo stavění májů zakazováno úředně, a to proto, že kvůli značnému množství zmařených mladých stromků docházelo ke škodě na lesích panských i obecních. To mi připomíná, že se to snad díky kůrovci postupem času také nezakáže. (informace z ww U nás ve Vřesníku... .. muži vždy stavěli krásně ozdobenou májku ve večerních hodinách, hned po čarodějnicích. Od začátku se u ní střídali „ve hlídání“, aby ji nějaká skupina z okolní vesnice hned nepokácela. Kácení májky probíhalo vždy na konci května. Ze začátku jsme to pojali velmi kulturně, omladina zahrála krátké divadelní a taneční vystoupení, občas tancovaly pod májkou i Jelcinky, poté promluvil zastupitel obce, a pak se pokácela májka – ve velkém stylu. Vždy jsme to nechávali na mužích, ale v roce 2019 se toho chopily ženy. Možná i z toho důvodu, že v tomto zmíněném roce jsme oslavili 10 let našeho tancování. Následovala venkovní zábava, buď s živou nebo umělou hudbou, posezení a dobrá nálada u čepovaného pívka a jiných tekutin i pochutin. Postupem času se tato tradice udržovala bez kulturního představení, ale s různými soutěžemi pro děti i dospělé. Brali jsme to každým rokem již jako samozřejmost a ani by nás nenapadlo, že by nám to někdo nebo

„něco“ mohlo zatrhnout. Díky koronaviru už nám tato tradice chybí. A nejen ona. I další – Masopust, Velikonoce, MDŽ, ... Tak jako všichni i my doufáme, že se vše brzy vrátí do normálních kolejí. Mějte se krásně a buďte pozitivní pouze dobrou náladou a elánem.

Letní parket

Již tradiční vřesnický letní parket se konal 7. 8. 2021. Hlavní slovo připadlo stejně jako loni kapele Ursus. Meteorologická předpověď nebyla na tento den příliš lákavá, ale my jsme doufali, že počasí vydrží. Bohužel pro nás měli tentokrát meteorologové výjimečně pravdu a ve 20.30 h se spustil prudký liják. Všichni přítomní se přesunuli do vnitřních prostorů naší hospůdky. Kapela se nám sem bohužel nevešla, a tak se přestěhovalo alespoň pár reproduktorů, ze kterých zněly jejich hity. Mrzelo nás to, ale nenechali jsme si zkazit náladu nepříjemným počasím a udělali si příjemné posezení uvnitř.

Uklízíme Česko

Stejně jako na jaře, tak i na podzim, se konala akce s názvem Uklidme Česko, které se zúčastnili nejen dospělí, ale i děti, kterým je potřeba jít příkladem. Ačkoliv je naše víska malá, tak odpadků zde bylo dost, především u hlavní silnice. Je pro mnohé z nás dost nepochopitelné, jak se někteří řidiči i turisté k naší přírodě chovají!! Našli jsme zde pneumatiky, plastové lahve, dřevěný botník, plechy, no a papíry a jiné plastové věci ani nepočítám. Je to dobrovolnická úklidová akce, která probíhá na území celé České republiky (a dokonce na pár místech i mimo ni). Jejím cílem je uklidit nelegálně vzniklé černé skládky a nepořádek. Do úklidových akcí se zapojují lidé ze všech koutů České republiky. Uklízejí nebo alespoň by měli uklízet všichni, kterým není lhostejná naše příroda. Sami si sáhněte do svědomí, kdo se této dobrovolné akce aktivně zúčastnil. No, a kdo tak neučinil, tak snad to napraví příště.

Výlov

Dne 16. 10. se konal tradiční výlov našeho malého rybníka na návsi. Byli zde prodejní kapři, štiky i sumec. Konala se ochutnávka rybích specialit, které se pekly přímo u vody, takže kdo měl rád ryby, tak si přišel na své. Zájem byl ze vsi i okolí. Výlov začal v ranních hodinách, pokračoval příjemným večerním posezením a trval až do nočních hodin.

Vřesnická nakládačka 2021

Po vynechaném loňském roce se letos konal 14-tý ročník této soutěže o nejlepší nakládané okurky. Stálo při nás štěstí, že 30. října nebyly ještě zpřísněné hygienické podmínky. Na letošní okurkyádě hrála k poslechu i tanci pacovská kapela Protéza Blues. Návštěvníků se letos z pochopitelných důvodů sešlo méně než v minulých letech. Vzorků bylo letos jen 15, porotci dodržovali hygienické pokyny a po ukončení degustace bylo vyhlášeno následující pořadí: 1. místo – Štěřbovi, Humpolec, 2. místo – Steinerovi, Vřesník-Praha, 3. místo – Vávrovi, Vřesník, 4. místo – M. Koudelka, Sedlice, 5. místo – p. Hron, Želiv. První místo bylo odměněno obvyklým pohárem, diplomem, lahví vína, knihou, kalendářem a také pěkným retrokolem značky Ukrajina. Druhé a třetí místo bylo odměněno stejně jako první, pouze bez kola. Za čtvrté a páté místo se dostávaly diplomy. Celý večer proběhl ve velmi příjemné a klidné atmosféře. Doufáme, že následující ročníky nebudou již výrazně ovlivněny současnou pandemickou situací.

Rozsvícení vánočního stromu

V sobotu 27. 11. v 17 hodin se ve Vřesníku opět rozsvítil vysoký smrk na návsi. Letošní rozsvícení se konalo již druhým rokem netradičně, protože jsme museli dodržet vládní nařízení. Nepřišli jsme tudíž všichni najednou, jak to bylo minulé roky zvyklé, ale postupně a v menších skupinkách. Nebylo zde ani občerstvení v podobě svařáku, grogu nebo teplého punče, neboť i to není povolené. K vidění zde byl nejen velký ozdobený strom, ale i krásný betlém, který pro naši vesničku vytvořili Vláďa Vávra a Kristýna Vacková. Počasí bylo pěkné, dokonce i se sněhovým popraškem, takže to mělo nádech ladovské zimy a Vánoc. Na občerstvení si mohl každý (dle vlastního uvážení) dojít pár metrů do naší hospůdky, kde byly k dispozici nejen teplé nápoje, ale i catering v podobě vepřových bifteků. Bylo smutné potkat na návsi jen pár lidí, ale chápeme situaci. Když jsem sledovala po čtyřech letech Českého slavíka a slyšela proslov pana Janečka, tak jsem si uvědomila, že na jednu stranu má pravdu. Jsme jako ovce, kterým někdo pořád něco nakazuje, zahání nás do kouta, a bere tak tu naši svobodu, za kterou jsme v roce 1989 „bojovali“. Ale na druhou stranu sama vím, jak je důležité dodržovat určitá pravidla a nastavené mantinely. Pokud bychom je neměly, tak by si každý dělal, co chtěl, ať už ve školce, škole, na silnici, v práci, na ulici... Přišlo k nám něco, s čím nikdo nepočítal a nebyli jsme na to připraveni. Minulý rok, tento rok a možná i za rok se budeme „muset“ přizpůsobit jistým nařízením a pravidlům. S covidem se budeme muset naučit žít. Jen je třeba se k sobě chovat slušně, s respektem, neohrožovat jeden druhého jen tím, že se nám prostě nechce. Myslím si, že právě slušné chování a respektování se navzájem už vymizelo dávno před příchodem čínského viru! Mnoho těchto v uvozovkách rebelů se takto chová jen proto, že jsou zdraví a myslí si, že jim se nemůže nic stát.

Velký omyl! Myslím si, že tím, že nebudeme popíjet na ulici a v restauracích posedíme o pár hodin méně, nám nikdo svobodu nebere. Naopak! Dejte si doma, v kruhu rodinném, teplý svařáček, grog, punč nebo jen čaj a popovídejte si o tom, co jste za ten den zažili. Nikdo z nás nechce trávit čas v nemocnici pod plicními ventilátory, proto ušetřeme čas hlavně našim skvělým lékařům a obětavým zdravotním sestřičkám, kteří se s tímto virem perou již další rok a je zatím v nedohlednu, kdy to skončí. Víím, že to slyšíte ze všech stran, ale buďte k sobě laskaví, tolerantní, ohleduplní, a to nejen během Vánoc, ale neustále. Za celý Vřesník vám všem přejeme veselé a šťastné Vánoce, plné zdraví, pohody, dobré nálady a stejně takový i nový rok. Mějte se krásně. O. Jonáš, P. Novák, L. Vlčková

2022

Masopust

K naší vesničce už několik let patří „masopust“, který zpestřuje náš všední život svými krásnými maskami, veselou náladou, hudbou, zpěvem a hlavně návštěvou každého domu a chaloupky u nás a v sousedských obcích – Viticích a Lískovicích. Letošní masopust připadl na sobotu 26. 2. 2022 a byly zde k vidění masky, např. Mexičan, Vodník, Bílá paní, Hokejista, WC, Prostitutka, Medvěd, Duha, Závodní auto, Osel, Cikánky a spousta dalších krásných masek, které si užívaly svým veselým rejdním, zpíváním a tanečkem v každém obydlí. Počasí nám tentokrát moc nepřálo, byla zima a občas poletovaly sněhové vločky, ale to v tomto období není nic výjimečného. Celý den s námi vydržela „Hudební skupina“ složená z želivských a vřesnických muzikantů. Tentokrát se k nám přidal i bubeník zvaný Fenek z kapely Wohnout, který zde má chalupu. Muzikanti hráli a zpívali až do pozdních hodin. Masek se letos sešlo asi 35 a my bychom jim všem touto cestou chtěli moc poděkovat za jejich čas, nápaditost a kreativitu. K našemu masopustu neodmyslitelně dříve patřilo i „masopustní úterý“. Dlouhá léta byl Vřesník tímto dnem vyhlášený a scházelo i sjíždělo se sem mnoho masek místních, ale i z okolních vesnic a měst. ??? Kulturní sál vždy praskal ve švech, jak zde bylo přeplněno. Bohužel, kvůli této zrychlené a moderní době (a nově i covidové) již o tento druh zábavy není tolik zájem jako dříve, mladé to táhne jinam a ti dříve narození si nechtějí brát v týdně dovolenou. Je to škoda, tradice by měla pokračovat. A proto, k naší velké radosti, se pokoušíme o její obnovu. V úterý 1. března se mladí rozhodli uspořádat „masopustní zábavu“. Masek se sešlo asi 10 a účastníků ke 40, ale zábavu jsme si všichni užili i s DJ M. Štěpánkem, který nám pouštěl moderní, ale i retro vypalovačky.

Výkopové práce

V minulém roce začaly ve Vřesníku výkopové práce. Nejprve výměna kanalizačních trubek a nyní probíhají práce na podzemní elektřině. Naše víska je tedy na několika místech rozkopaná, ale o tom jsme byli všichni předem informováni želivským starostou. Ještě nějaký čas to potrvá, tak musíme být trpěliví a opatrně přecházet i přejíždět po drkotavém terénu.

Velikonoční hodování

Letošní velikonoční svátky připadly na 15.–18. 4. 2022 a byly opravdu bohaté, alespoň co se týká koledníků. Po dvouročním covidovém půstu jsme jich u nás ve Vřesníku napočítali kolem 20. Ti menší byli vděční za kraslice a čokoládové dobroty a ti větší za kořaličku. Tedy pokud zrovna neřídili, protože na silnici hlídkovaly policejní kontroly. Přiznám se, že tento svátek moc nemusím, protože „řezat“ ženské....to mohl vymyslet jen chlap! Ale ctím samozřejmě tradice, a ať už to vymyslel kdokoliv, tak aspoň doufám, že po tom „opětovném mrskutu“ budu hodně dlouho zdravá i veselá, a to nejen já, ale i všechny ženy a dívky po celé naší zemi.

Pálení čarodějnic ve Vřesníku

Pomoc ukrajinským uprchlíkům

Po celé naší zemi se rozlila obrovská vlna solidarity k ukrajinským lidem a dětem, kteří kvůli válečnému konfliktu přišli o všechno, co měli. I naše obec přispěla různými dary, ať už finančními nebo věcnými. Bylo to spíše individuální, sbírky byly různé po celé naší republice, městské, okresní, krajské, mediální, charitativní... My jsme se například přidali ke sbírce, kterou uspořádala obec Sedlice. Ať už se o Češích říká, co chce, ale pokud jde o děti, seniory, postižené občany a nyní o ukrajinské uprchlíky, tak se dokážeme neuvěřitelně spojit a empaticky fungovat. Za socialismu bylo přání míru už docela klišé, ale nyní je opět aktuální. Přejeme vám všem jarní pohodičku na sluníčku.

Významné životní výročí ve Vřesníku

Po mnoha letech jsme ve Vřesníku zaznamenali příjemnou událost. V letošním roce se dožila 90 let naše obyvatelka paní Marie Jonášová. Přestože ji trápí různé zdravotní problémy, stále se zajímá o dění ve Vřesníku a také v Želivě. Nejvíce ji mrzí, že se jí pokazil zrak, což ji limituje ve čtení. Ještě před rokem byla nejaktivnější čtenářkou zdejší knihovny, kdy přečetla i několik knih týdně. Svůj čas tráví odpočinkem a také odpoledním sledováním televize. Potěší ji také návštěva dětí, vnoučat a pravnoučat i dalších návštěvníků. V letošním roce se zde zastavil vřesnický rodák pan František Dolejš, který již dlouho žije v severních Čechách.

Letní prázdniny a dovolenou trávil u nás ve vsi každý po svém. Někdo cestoval po naší vlasti a zvolil třeba cyklistiku, turistiku, nebo si zalétl k mořskému pobřeží, kde se věnoval potápění, historii nebo lenošení a odpočinku. Někteří zůstali doma v domnění, že všude dobře, ale doma nejlíp. I když jsme během života navštívili různé destinace, vždy jsme se zase rádi vraceli domů. Z důvodu dopravních omezení, která souvisela s výstavbou kanalizace a čistírny odpadních vod, se v létě nekonal tradiční kulturní akce. Nevím jak vy, ale já už jsem ráda, že jsou stavební práce u konce. Řidiči a chodci to tu neměli vůbec jednoduché. Současně s novou kanalizací bylo vyměněno veřejné osvětlení a vedení NN bylo přeloženo do země. Po rekonstrukci byly místní komunikace opraveny. Úseky s novým asfaltovým povrchem si nyní užívají děti na koloběžkách, kolečkových bruslích, atd., teď jim to tedy frčí... Škoda, že nebylo možné z finančních důvodů zároveň provést rekonstrukci chodníků. Abych napsala alespoň pár řádků o naší vsi, tak jsem si tentokrát vybrala školu v přírodě, která je zde už dobrých pár let a stavěli ji naši otcové a dědové. Dříve sloužila jako mateřská škola pro místní a okolní děti. Jezdily sem i děti z Humpolce, kde pro ně nebylo místo. Mateřská škola ve Vřesníku byla od roku 1973 budována v akci „Z“. Vznikla generální přestavbou ze zrušené družstevní drůbežárny. Původně šlo o objekt s půdorysem 45 x 5,5 m, ze kterého byla použita pouze střecha. Na stavbě bylo odpracováno 3800 bezplatných brigádnických hodin, finanční náklady se tehdy vyšplhaly na 208.000 Kčs. Školka byla slavnostně otevřena 26. 8. 1974 a uvedena do provozu 1. září 1974. V té době měla kapacitu 30 dětí. V letech 1976–1977 byla provedena přístavba sociálního zařízení, šatny, ložnice a kanceláře pro zaměstnance. Celková zastavěná plocha nakonec činila 90 m². V dalším roce bylo vybudováno dopravní hřiště a zahájeny práce na sauně. Suterén byl dokončen v roce 1981, bylo odpracováno 250 brigádnických hodin místními dobrovolníky. Od roku 1977 byla MŠ schválena jako dvoutřídní s počtem 50 dětí. Po uzavření smlouvy s národním podnikem Sukno Humpolec sem docházelo až 58 dětí. Dnes je v budově bývalé školky od roku 1987 umístěna Škola v přírodě Vřesník zřizovaná Magistrátem hlavního města Prahy. Během školního roku přijíždějí děti z Prahy užít si hlavně pobyt na čerstvém vzduchu a v blízkosti přírody. O letních prázdninách se zde pořádají různé dětské tábory. Budova je z části majetkem obce Želiv, pod kterou spadá naše ves a z části magistrátu. Budova disponuje velkým prostorem uvnitř. Součástí je velká zahrada s hřištěm, na kterém jsou dřevěné prolézačky, houpačky, skluzavka, velké pískoviště a v letním období i bazén. Ročně zde proběhne okolo 30 turnusů, kdy se zde vystřídá i přes 6000 dětí a 70 ubytovaných pedagogů. Průměrná kapacita je 24 dětí za den. Součástí zařízení je celodenní stravování o pěti chodech se zajištěním pitného režimu. Domácí kuchyně paní kuchařek je vyhlášená a velmi oblíbená. | Po kynutých knedlíkách, palačinkách, lívancích, bramboráčkách, svíčkové....se prý jen zapráší. V červnu 1997 byli pro školu v přírodě pořízeni poníci, pro které bylo vybudováno několik hospodářských budov (stáj, seník, sklad slámy). Děti koně pozorují a pomáhají při péči o ně. Klisna Linda a valach Bent jsou na děti zvyklí. Pod dohledem odborné cvičitelky je možná i malá projížďka na koňském hřbetu, která patří mezi velmi oblíbené. Pro děti je velmi důležité čisté ovzduší, každodenní procházky do krásné přírody, pozorování domácích a lesních zvířat, rozmanitých druhů ptactva a mnoho jiného. A to všechno hravou formou umožňuje naše krásná Škola v přírodě.

Výlov

Tradiční říjnový výlov malého rybníku na návsi byl letos za nepříznivého podzimního počasí, mrholilo a byla zima. Ryb bylo dost: kapři, štiky, sumci, amuři a hojně karasů, takže si každý mohl přijít vybrat.

Okurkyáda

V sobotu 29. října 2022 se od 20:00 hod. konal ve Vřesnické hospůdce jubilejní 15. ročník soutěže o nejlepší sterilované okurky „Vřesnická nakládačka“. Hlavním organizátorem celé akce byl M. King Sýkora. Změřit síly v zavařování nebo třeba jen tak ochutnat přišlo přes 60 lidí, ale odvahu hlasovat mělo 40 z nich. Zde je pořadí umístěných: 1. Jonášovi – Vřesník (první vítězství za 15 let) 2. Juřenovi – Želiv 3. Jelínkovi – Praha, Valcha 4. Steinerovi – Vřesník 5. Pášovi – Sedlice V mimosoutěžní sekci bylo možné ochutnat i jiné zavařené dobroty – květák či ačokču. K poslechu a tanci hrála skupina Kamarádi z Mlýnku. 15. ročník Okurkyády proběhl bez problémů a s dobrou náladou jako každý rok a už teď se těšíme na další

Hasiči

Naši hasiči byli během roku aktivní jako vždy. V květnu se zúčastnili soutěže v Sedlici, kde se umístili jako druhí a v červnové soutěži v Želivě skončili na 3. místě ze 12 družstev. Takže dodatečně velká gratulace! Kromě soutěží se věnují i brigádnickým činnostem. Brigáda ve sběru kamene proběhla v květnu a v listopadu, na dřevo v září.

Rozsvícení vánočního stromu

Dne 25. 11. jsme společně u betléma na návsi rozsvítili vánoční strom. Akce byla spojená i s mikulášskou nadílkou, na kterou se těšili hlavně ti nejmenší. Dospělí si užívali předvánoční atmosféru poslechem koled a voňavou teplou tekutinou v

Kateřinská zábava

V sobotu 26. listopadu se konala Kateřinská zábava, která u nás nebyla již delší dobu. K poslechu a tanci hrála výborná skupina Fortuna. I díky ní byla nálada opravdu skvělá, nikdo nesesedl, všichni se bavili, tančili a zpívali. Chvillemi to bylo jak na koncertu. Po covidové době jsme již potřebovali oživit dřívější tradiční akce a zábavy.

2023

Masopust

Letošnímu masopustu sice počasí nepřálo, ale to mu neubralo na jedinečnosti a skvělé náladě, kterou každý rok má. Opět se sešlo plno originálních masek a kostýmů. Jsme moc rádi, že se u nás tato tradice drží a přidávají se k nám nejen mladší a mladší, ale i „masopustníci“ z okolních vesnic a obcí. Každým rokem se dopoledne jezdí k našim sousedům do Lískovic, Vitic a na Ovčín, po obědě se chodí od chalupy k chalupě v naší vsi. Všichni tuto tradici znají, a proto je v každém dvoře plno výborných pochoutek a dobrého pití, a také pan nebo paní domácí, které se odmění za tu námahu tanečkem s nějakou maškaramou. Kapelu už máme také tradiční, muzikanti jsou místní i vypůjčení ze sousedních obcí. Hráli opět skvěle, bez nich si to nedovedeme představit. Maškary doprovází „šatlava“, do které se zavírají ti neposlušní. A protože všichni víme, co se v takové šatlavě většinou dělá, tak těch neposlušných bylo opět více než těch hodných. Kdo vydržel až do konce, tak si zazpíval s kapelou v naší hospůdce, kde se tento den vždy zakončí. Masopustní zábava V loňském roce jsme po delší době obnovili úterní masopustní zábavu, která dříve bývala velice známá a hodně oblíbená. Sešlost nebyla sice tak velká, jak se očekávalo, masek bylo asi 12, ale i tak si to přítomní užili. DJ Štěva pouštěl moderní, ale i retro vypalovačky, takže si každý vybral to své.

MDŽ a karneval

Mezinárodní den žen se letos spojil s dětským karnevalem. Tak trochu my ženy podezříváme naše muže, že zpohodlněli. Dříve nám totiž na MDŽ připravili originální překvapení v podobě nějaké scénky, tance, písňe nebo jiné divadelní kousky. Nikdy nezapomeneme na Káju Gotta, pionýrské vystoupení, oheň a hasičské hrdiny, výborné akvabely v plavkách nebo scénku Kaisera a Lábusu s názvem Okurky a mnoho jiného... A nyní už se snaží nás s něčím nebo s někým spojit, teď tedy s dětmi. Vlastně, proč ne? Bylo to milé, veselé a děti jsou vždy sázka na jistotu, protože jsou prostě úžasné. Karneval byl plný krásných kostýmů, soutěží, tanečků, dárečků, smíchu a legrace. Zatančit si a poveselit se zde mohla i tak celá rodina. No a my ženy jsme dostaly krásný petrklíč s přáním a byly jsme také spokojené. Takže co na to říct? Děkujeme, pánové!

Velikonoční mrskut

Velikonoce patří k jarním svátkům, letos vyšly na druhý dubnový týden. Někdo tyto svátky miluje, jiný je prostě bere tak, jak jsou a ostatní je nemají v oblibě. Patřím k té poslední skupině. Nechápu, proč by měli chlapi mrskat nás? Za co? Za to, že jim uklízíme, staráme se o ně, vyvažujeme, pečeme a smažíme...? K tomu, abychom byly veselé a zdravé, se najdou mnohem pro nás milejší záležitosti, například pozvání na wellness nebo k moři, že? Jistě tyto svátky vymyslel zase chlap, protože tohle by žádnou ženskou ani ve snu nenapadlo! Však my vám to na přestupný rok vrátíme i s úroky. No nic, to jen taková vsuvka. Tradice jsou prostě tradice, učíme to naše děti, tak se tím musíme řídit. I na tyto svátky nám počasí moc nepřálo, i když na velikonoční pondělí se umoudřilo. Důležité byly volné chvíle prožité s našimi blízkými, kterých bychom si měli považovat. Takže věříme, že jste si tyto jarní křesťanské svátky příjemně užili.

RODÁCI

Začátkem června se konala akce, která se stala již tradicí. Rodáci byli počtvrté, přestávka mezi lety 2021 až 2023 byla z důvodu covidu. Příprav se zúčastnili téměř všichni aktivní členové SDH, za což jim patří velký dík. Příprava areálu, okolí kapličky, traktory na výstavu. Práce bylo až až. Setkání rodáků

proběhlo za krásného červnového počasí. Začátek byl u kapličky, kde proběhla mše svatá, kterou celebroidal opat želivského kláštera p. Tadeáš Spišák. Ministrál David Hrobský ze Vřesníka. Po mši nám p. opat posvětil nový obecní znak Vřesníka. Tento znak by nás měl provázet v dalších letech naší práce a jsme na něj právem hrdí. Pro ty, kdo neviděli vřes na vlastní oči, tak vězte, že v erbu je to právě on. Modrá barva značí čistou vodu v řekách v okolí a bílá čistý vzduch Vysočiny. Námět nakreslila naše šikovná Kristýna Vacková. Po mši svaté jsme se přesunuli do areálu kulturního domu. Zde mimo jiné bylo možno si koupit na památku keramiku a sklo s motivy obce Vřesník. Bylo zde i sladké a slané pohoštění od našich žen. Muži naopak připravili krásnou výstavu zemědělské techniky a podobných strojů, na kterých se ve vsi proháníme. K dobré náladě hrála dechová hudba Vysočinka. Popřáli jsme nejstarší občance paní Jonášové, ale i nejmladšímu občánkovi Kryštofku Špinarovi do života mnoho zdraví, štěstí a radosti. Velký dík patří také tanečnicím z vřesnických Jelcinek. Připravily si dvě vystoupení, jedno hezčí než druhé. V sále kulturního domu byla přichystána výstava fotografií i ze života obce. Takže kdo chtěl, tak si svoje našel a doufáme, že setkání přispělo k dobré pohodě a kamarádskému posezení s přáteli, které kolikrát nevidíme ony čtyři roky. Budeme se moc těšit na další setkání

Pouťové posezení

Po tropických a suchých letních prázdninách jsme si začátkem září udělali předpouťové posezení při živé hudbě v naší hospůdce na terásce. K občerstvení se podával guláš a k pití tradiční pivo z našeho nedalekého humpoleckého pivovaru. Přípravy na želivskou pouť byly zřejmě všude dost velké, protože účast byla malá a pouze mužská. Ale i tak si to jako vždy muži užili a zazpívali si známé lidové písně s harmonikou F. Pikala.

Vřesnická nakládačka 2023

Opět po roce se konala akce „Vřesnická nakládačka“, a to již 16. ročník. Snažíme se, aby termín konání byl vždy poslední sobotu v říjnu, tedy v době, kdy jsou domácí nakládané okurky již dobře proležené a mají tu požadovanou kyselou chuť. Letos nám klání vyšlo na státní svátek 28. října a ještě k tomu v noc, kdy si posunujeme hodiny zpět skrze standardní zimní čas. Večerem nás provázela country skupina „Kamarádi z Mlýnku“ z Humpolce. Na stolech bylo nachystáno drobné uzenářské pohoštění. Na akci se sešlo asi 70 návštěvníků, kteří přinesli 18 okurkových vzorků, které byly dodány do půl deváté. Organizátoři nachystali jednotlivé vzorky na talíře tak, aby byla zachována základní hygiena (použití párátka). Každý hodnotitel pak na hlasovací lístek napsal číslo vzorku, které zvolil jako nejlepší. Okolo půl jedenácté byly zveřejněny následující výsledky: 1. místo – Vladka Vávrová ze Vřesníka 2. místo – Drbalovi z Prahy 3. místo – Sýkorovi od rybníku Tuksa Medailisté obdrželi tradiční keramický pohár od Káji Dvořáka z Bechyně, diplom a něco k zakousnutí. Akce proběhla ke spokojenosti všech účastníků.

Všem krásné a spokojené prožití vánočních svátků plné radosti, smíchu a také sněhu, který by nám mohl napadnout aspoň na Štědrý den. Do dalšího roku mnoho štěstí, zdraví, radosti a úspěchů přeji za celý Vřesník Pavel Novák, Oldřich Jonáš a Lada Vlčková

Vážení přátelé,

Vzhledem k náhlému úderu pandemie Covid 19 ustala i naše aktivita na webových stránkách. Bohužel se to protáhlo až na tři roky, kdy jsme trochu zpohodlněli. Aby byla zachována určitá kontinuita v přehledu událostí ve Vřesníku dovolujeme si zpětně doplnit poslední tři roky. Použili jsme proto články ze Želivských ozvěn a přidali pár fotografií z některých akcí. Doufáme, že budeme od roku 2024 opět průběžně informovat o vřesnických činnostech a událostech. Děkuje za pochopení. Zdraví vřesničáci!